

лежност към съответен географски обект. Така *мъсърли* означава ‘египтянин, човек от Египет’.

Махалата е с турско население. До Освобождението е в Бебровска нахия на Търновска каза. След 1878 г. е в Еленска околия. Числи се към община Стара река, от 1934 г. – към Кипилово и след това – отново към Стара река. От 1957 г. е в Сливенска околия.

През 1910 г. махалата има 47 жители; през 1920 – 68; 1926 – 77; 1946 – 94; 1956 – 53; 1975 – 25, 1985 и 2001 – 8 жители.

Повече сведения към информацията за с. *Средорек*.

НИКОЛАЕВО (*Екьой, Яйя кьой*)

Село в Сливенска община. Намира се на 15 км югозападно от гр. Сливен. Разположено е в седловина по билото на Източна Средна гора на вис. 225–250 м. През селото минава шосето от Сливенски минерални бани за гр. Кермен.

В района на землището има следи от антично селище и надгробни могили. Сведения за селото с име *Яйлар кьой* се появяват в османски документи през 1666 г.. Произходът на името може да се търси от турската дума *Яй* ‘лък, крива линия’ или *ее, ейе* (еђе) – ‘ребро’. И двете версии насочват към селище, разположено в извито място, в седловина.

В селото е запазена масивна чешма от турски (източен) тип, изградена от бигор, която в миналото е имала дарителски надпис в ниша. Сега се знае като *Горчивата чешма*.

През XIX в. името на селото е *Яйя кьой, Екьой*. По данни, събрани от руските войски, през 1830 г. в селото има 20 български двора и само два турски. Същата година селяните масово се изселват в Русия. Затова селото остава малко и до Освобождението има само 15 къщи и два турски чифлика, но има и джамия. Административно е в Ямболска нахия, с която към края на османската власт преминава към Сливенска каза.

След 1878 г. селото е наименувано на главнокомандващия руските войски на Балканите, великия княз Николай Николаевич, и става *Николаево*. То е в Сливенска околия. През 1905 г. е самостоятелна община, през 1910 г. е към с. Глуфишево, а от 1934 г. – към Кермен. След Освобождението малкото турци се изселват и на тяхна място идват нови заселници българи. Като най-стари родове се помнят: *Инджѝте, Гроздѝлѝта, Гаджѝцѝте, Свиркарѝта, Гѝните, Ендѝците, Кавалджѝите, Гарвалѝта, Сокѝрти, Генчѝата, Султѝанти, Кайрѝците, Соджѝците, Комитчѝата, Фърчанѝта, Карушѝта, Горидѝта, Барѝмте, Мициончѝата, Кончѝата, Нѝчоалар, Слѝвѝйѝргѝвите*.

През 1905 г. селото има 78 сгради и 439 жители, през 1926 – 106 сгради, 110 домакинства и 620 души; през 1956 – 839 души; 1965 – 798; 1975 – 557; 2001 – 417; 2010 – 397 жители.